

ביאור בדרכ אפשר

וירבן עניין החיים ומקור החיים עליו מדבר בפסוק זה **על-פי דוגמא**⁴⁰ ומישל ממדת החסד והאהבה **שבאדים למתה** בעולם הזה ⁴¹ שעל-יה עליידי מידה זו של חסד ואהבה **משפיע לאוהבו** **חיים**⁴² (**על-ידי** שנותן למי שאחוב עליו ממן או **מאכל** שבאמצעותם הוא ⁴³ מהייה את נפשו), **שמדת האהבה**⁴⁴ **שבלב האוהב** **היא לבעליה**⁴⁵ בדרוגה יותר גבראה **מחטובה**⁴⁶ **הגשmittה** המਸרימת והמודרת⁴⁷ **הדרושה** הנחוצה (**יסוף-כל**)⁴⁸ **סוף מגעת** **לאוהבו** וגשותו ⁴⁹ האהבה והחסד הם געלים יותר ⁵⁰ מהעוראה המוגדרת, בכסף או במון ⁵¹ שהאדם משפייע לאחובו למעשה,⁵² ויתרה מזה, **שטעמים ופנימיות**⁵³ **המקרה** כפי שהוא בעומק نفسه האדם ⁵⁴ **היא אפללו לא בבחינת שרש**⁵⁵ ומקודר ישר וגורי **לטובה**⁵⁶ **הגשmittה** **שנותן** ומשפייע ⁵⁷ **לאוהבו** כלומר, העומק והפנימיות ⁵⁸ של רגש האהבה והחסד הוא כל כך ⁵⁹ נעלם ונשגב עד שאין אפשר ליחס לו ⁶⁰ קשר כלשהו לסייע הגשמי שניתן ⁶¹ לאדם האחוב, **אלא שטעמים**⁶² **ופנימיות המקה** שהיה עניין מאר ⁶³ עמו ונעלמה ומצד מהותה היא כל כך ⁶⁴ פנימית עד שאן לה כל קשור ושיכוכת ⁶⁵ להתייחסות והשפעה לאחרים ⁶⁶ **גנשכת** ייורדת מדת האהבה ⁶⁷ **כפי שמתהילה להיות שכetta**⁶⁸ **למיציאות של זולות בגלווי וכבר**⁶⁹ **איינה דבר עמוק מאר ופנימי מאר**⁷⁰ **בתוך נפש האדם עצמו,** **ולאחרי**⁷¹ זה אחרי שהיא ייורדת ונשכת למטה ⁷² יותר, או המייד **נעשית בבחינת**⁷³ **מחיה חיים**, הינו, **שרש**⁷⁴ **ומקרו שיוומש ממנה בסופו**⁷⁵ **של דבר חיים וחסד לאוהבו על**⁷⁶ **ידי נתינה והשפעה גשmittה של ממן או**⁷⁷ **מוני.**⁷⁸

ביאור בדרכ אפשר

נאמר בספר תהילים שכחה על הקדוש-בורוך-הוא:¹ **לעשרה נפלאות גדולות לבדו**² כי לעולם חסדו, **ואיתך מוכא**³ **ביבילוך** כרכים של אמרוי חסידות בכתב יד **שציאו** לאחרונה מן ⁴ **המצרים אל המרחב**, בדרך כלל הכוונה לכתבי חסידות שהיו במדינות ברית-המעוזות וצאו ממש והגינו ⁵ לספרות חב"ד בניו יורק, לרשותו של ⁶ הרב מאמר חסידות קא"ר ⁷ **הਪתיחיל בפסוק זה**² "לעשה ⁸ נפלאות גדולות לדורו", **שבו מבאר**⁹ **אדמור"ר הוזן** בעל המאמר **הדיוק**¹⁰ בפסוק זה בחתבת מיליה **נפלאות**, **ואיתך**¹¹ בתקופה נז"ג, **ולא הלא**¹² **(המובה בא בכמה מקומות**³ **מאמיר קא"ר הפתיחיל בפסוק זה**², **שבו מבאר**¹³ **בפסוקים אחרים)** עושה פלא, **ולא**¹⁴ **ללא תוספת נז"ג** הוכחcta את **הלא**¹⁵ **היליה פלא** למליה "נפלאות)"¹⁶ **הלא**¹⁷ **כמו למשל הכתוב "נרא הלהות עשו**¹⁸ **כל** **וძקדים** **לבאר מה שכתוב**⁴ כי טוב חסידך **מחיים**, הינו, **שהחסד של מעלה**⁵ **הו** **טוב יותר מחיים.** **ועהנין בז'ה,**⁶ **בפסוק אחר בה hollowם כי טוב**⁷ **פסוך מרים, הינו, שהחסד**⁸ **שכלול גם את השרש ומקור של החיים, שנקריא**⁹ **ועידך מחיים ומפניו ומכאן**¹⁰ **ונרענן בז'ה,** **הגהה,**¹¹ **בגמרא**⁵ **בשם 'מחיה חיים'**, **שהוא נזון** **את** **הקרושברור הווא הוא טוב יותר**¹² **ונרענן בז'ה,** **הגהה,**¹³ **ונרענן בז'ה,** **הגהה,**¹⁴ **ויזוכן על-פי דוגמא ומישל ממדת החסד**¹⁵ **והאהבה** **שבאדים למתה** **שעל-יה משפייע**¹⁶ **לאוהבו** **תים** (**על-ידי ממן או מאכל**), **שמדת**¹⁷ **האהבה** **שבלב האוהב** **היא למתה** **מחטובה**¹⁸ **גם את השרש ומקור של כל** **ההגשmittה** **הדרושה** (**יסוף-כל-סוף מגעת**)¹⁹ **ה_ticks** **בכל הרגונות,** **שנקריא מקו**²⁰ **היא אפללו לא בבחינת שרש ומקור לטובה**²¹ **מחיים,** **שהוא נזון את ענן**²² **ה_ticks** **בכל הרגונות** **שנקריא בשם 'מחיה**²³ **העיר פומידיא בכל היי נפטרים וה**²⁴ **מוח והולמים לדרכם,** **היי מחלים וה**²⁵ **מחיה חיים יתן לך חיים** **"ארוכים וטובים ומתוקנן"** **כ"ז).**²⁶

1) תהילים קלו, ד. 2) נדפס לאח"ז באמורי אדה"ז כתובים ח"א ע' קכח ואילך*. 3) בשלח טו, יא. תהילים עז, טו. 4) תהילים סג, ד. 5) יומה עא, א.

* להניר, שבתカリיך הכתבי בא מדובר זה לאחרי ד"ה ביום השמיני נוצרת, הנדפס באמורי אדה"ז על פרשיות התורה ח"ב ע' תרפה ואילך (מצוטין באמורי אדה"ז כתובים שם ע' רסת). עלייו מיסוד המאמר שאמור כי אדמור"ר שליט"א ביום שמנתת תורה השთא (המו"ל).

לעושה נפלאות גדולות לבדו

ביאור בדרך אפשר

מ'תמים', והוא בוחינת חסיד ד'אריך אנטפין⁹, שרש כל הנאצלים בשונה מאור החסד האציליות שהוא, כאמור לעיל, דרגת החסיד שיש לה קשר ושicityות להשפעה עלולות, בוחנת 'רב חסד' היא מידת החסד כי השיה מאירה בבחינת 'אריך אנטפין' (מלולית: פנס אורכו, והכוונה לגליות או ר' וארכ' שינו מוגבל ומצומצם), שהיא אחת הבדיקות של המARIOות בעולם האציליות (המתחלילות בחכמה), כמו שהচטור כפשותו הוא מעל הראש בנו נמאדים המוחזק). אמם, יש בבחינה של חסיד אלוקי געלית עוד יותר מאשר או ר' החסיד באציליות וגם יותר מאשר החסיד של בוחינת 'אריך אנטפין' **שהיה בבחינת 'חפץ חסיד'**¹⁰ החסיד כפי שהוא לא בשicityות להשפעה בעולם, אלא מצד החפות והרצון של הקודש, בהרהורו בעצמו, או בלשונו הכתוב היג"ל - ("כ"י טוב) חסיד", שהוא חסיד העצמי' ובעל זה עוצמות והוא טוב מחיים', והוא בבחינת חסיד ד'אריך אנטפין', שרש כל הנאצלים. אמם, יש בבחינת געלית עוד יונתן שהיה בבחינת 'חפץ חסיד'¹⁰, או בלשונו הכתוב היג"ל - ("כ"י טוב) חסיד", שהוא חסיד העצמי' דלמעלה, עוצמות או ר' ממדת מסדו ויש חסיד עליון אלו יתברך. ועל זה נאמר "כ"י טוב חסיד מחיים", שרש כל הנאצלים (ה四个自信' היג"ד) הוא טוב יותר מכל ר' מ'חסיד עולם', ככלומר, דרגה בבחינות ר' מ'חים', כולם גם בבחינת 'מ'תיה מ'חים' בדרכה כיומר געלית. ומכיוון החסיד בדרכה כיומר געלית.

ומקרו החסיד בדרכה כיומר געלית. וממשיך אדמורי חון במאמר, ששלשות המכילות בוחינת החסיד ששלשות המכילות החסיד הטעמי' (החסיד') והוא טוב יותר מכל ר' מ'חים' האמורתו לעיל, בועל גם בבחינות ר' מ'חים' שורש בבחינת 'מ'תיה מ'חים' שורש ומכיוון החסיד בדרכה כיומר געלית.

ונדרה מ'תיה מ'חים' מהאלוקות היא באופן הנענין והכונה, שמהמשך המאמר מובן שגם בוחין "רוּב חסיד", חסיד עליון שלמעלה מהחסיד עולם, היא בכלל בחוי "מ'תיה מ'חים" (וירק בחוי "חסיד") היא למעלה מבחיי "מ'תיה מ'חים"), ועפ"ז ייל ש"מ'תיה מ'חים" קאי על בחוי "רב חסיד", ו"חסיד עולם" היא בחוי "ח'ים", או שב' הבחינות ר' חסיד עולם" ו"רב חסיד" הם ב' דרגות בבחוי "מ'תיה מ'חים" גופא (המו"ג). (8 תsha לד, ג. ועוד. (9 ראה לקו"ת עקב יה, א. (10 מיכה ז, יח.

ביאור בדרך אפשר

ועל-דרכ'זה במדת חסיד למעלה באלקות, שייש בה כמה דרגות. הדרגה שלמעלה הנמוכה ביטור נקראות 'חסיד עולם', שוזהי ממדת החסיד שעיליה נקראות למטה **בנין העולם**⁶ בתהילט עולם חסיד יבנה, כי הוא א/or החסיד שעיליה נאמר⁷ שהוא א/or בעולם האציליות, העולם הראשון מתוך ארבעת העולמות **לענן העולמות עד שממנה יכול להיות בנין** החסיד במדוריה זו יכול להיות לאוּבָהוּ. ועל-דרכ'זה במדת החסיד למעלה, אחורי שהיא יורדת מדוריה דרגות. הדרגה שלמעלה ביטור ונשכת למטה **בנין העולם**⁸ נקראות 'חסיד עולם', שוזהי ממדת החסיד שעיליה והוא א/or החסיד דאציליות כי והוא א/or בעולם האציליות, העולם הראשון מתוך ארבעת העולמות הרוחניים הצלילים של סדר **העולם**, והוא א/or החסיד דאציליות. ובcheinה זו החשתלשות וירדת הא/or האלוקי נקראות בשם 'תמים', או שגם בcheinה זו היא למטה (אציליות-בריאה-יציריה-עשיה). השרש ומוקור למשים, ונקראות 'מ'תיה מ'חים'. ויש בcheinה זו הדרגה התחתונה בחסיד שהוא שורש ומוקור לרביות עולמות שהוא שורש ומוקור לרביות עולמות נקראות בשם 'תמים', או יש לומר באופן אחר שגם בcheinה זו אלא שביחס גופה הרי זה 'רב חסיד' שלמעלה של א/or החסיד באציליות עדין לא נקראות 'תמים' ואיננה הדרגה שמנה יש השפעה של חיים לעולמות, אלא שרש כל הנאצלים. אמם, יש בcheinה געלית עוד יונתן שהרש היא יותר נעלית מוה והוא השרש ומוקור ל'תמים', ונקראות 'מ'תיה מ'חים' כי אינה יורדת להשיע חיים בפועל. ויש חסיד עליון אלו יתברך. ועל זה נאמר "כ"י טוב חסיד מ'חים", שלמעלה הנעה יותר וגבוה שחסיד העצמי' (החסיד') הוא טוב יותר מכל ר' מ'חסיד עולם', ככלומר, דרגה בבחינת חסיד העצמי' דלמעלה, עוצמות או ר' ממדת מסדו לעולם, והוא החסיד האלוקי בדורות יג' מידות הנקרא בתורה (כפרוט יג' מידות הרחמים העליונות) 'רב חסיד'⁸, והוא באנפין של הינו, שוזה גם בcheinת חסיד אתערותא-דلتתא על-ידי עבודת האדם למטה, וגס דרגה זו היא בcheinת אהבה וחסיד שפוגעת עד שרש הנאצלים, בcheinת 'אריך הנינה והשפעה, אלא שביחס גופה עצמו הרי זה 'רב חסיד' ולמעלה המכילה בוחינת החסיד למטה, בעולם הזה, שפוגעת יש לה השפעה ווניגעה עד דרגה זו באלוקות שהיא שרש הנאצלים יש לה שיוכות לעולמות ונבראים במדיה כו שהוא מהווע שורש ומוקור לנבראים העליונים (הנקראים על-דרכ' 'מ'תיה מ'חים') מוקור ושורש להשפעת חיים שלמעלה

(6) תhalim פט, ג. (7) במאמר היג"ל: "מ'תיה מ'חים נק' חסיד עולם". ואולי הכוונה, שמהמשך המאמר מובן שגם בוחין "רוּב חסיד", חסיד עליון שלמעלה מהחסיד עולם, היא בכלל בחוי "מ'תיה מ'חים" (וירק בחוי "חסיד") היא למעלה מבחיי "מ'תיה מ'חים"), ועפ"ז ייל ש"מ'תיה מ'חים" קאי על בחוי "רב חסיד", ו"חסיד עולם" היא בחוי "ח'ים", או שב' הבחינות ר' חסיד עולם" ו"רב חסיד" הם ב' דרגות בבחוי "מ'תיה מ'חים" גופא (המו"ג). (8 תsha לד, ג. ועוד. (9 ראה לקו"ת עקב יה, א. (10 מיכה ז, יח.

ביואר בדרך אפר

וירובן על-פי הדוגמא המשל מהנהגת האב עם בנו, שיש בך 44
 שני אופני הנהגה שנתיים. דהיינו, באשר הבן הוא בר של 45
 ומסוג להבן, ושיק להנהגה מסוירת על פי כללים ברורים ומוסדרים 46
 פפי רצון האב (בשלמותך כך שהבן מלא את רצונו של האב בזרה 47
 מלאה ומושלמת, או בחלקו, או 48
 אפילו פחות מבחן מבחן, בכל 49
 האופנים הללו, גם כאשר הנהגה הבן 50
 מתאימה לרצון האב רק במידה 51
 מסוימת ולא יותר), איזו מנהגה 52
 האב לגבי היחס שלו אל הבן 53
 וממשיע לבנו לבי ערך בהתאם 54
 למידת הבנתו של הבן שכמוו הוא 55
 ברישול ומסוג להבן ולפי ערך 56
 בהתאם לאופן הנהגתו של הבן, 57
 וכל שהבנה והנהגה של הבן 58
 נעליית יותר, כך השפע שהוא מקבל 59
 מהאב הוא רב יותר ונעה יותר, ואם 60
 יש חיסרונו בהבנה והנהגה של הבן 61
 הרבר גורם חיסרונו במידה השפעה 62
 השאב משפיע לו. 63
אך באשר האב רואה שהבן
אין שיק אין מסוגל לעניינים
של הבנה והשגה, ואין שיק
להנהגה מסוירת, טרם
שתగורים נחתרים לאב
בתוואה מכך שהיה על פי הכללים ועל
פי הסדר שהתחאים לרצון האב, אין
מתנהга האב כלפי הבן בדרך
שנית - משמשיע לו והאב נהון
לכן רב טוב מבלתי הפט וambil
התחשב כלל במעמד ומצב
שם גם כאשר מצב הבבנה והנהגה
של הבן אין בו בתחום לזמן אב, אין
האב מפחית את השפע וגס או הוא
נותן לבן רב טוב, שהנהגה זו
של השפעה מבלי להתחשב במעטו
ומצדו של הבן היא מצד זה
שהבן אינו שיק להנהגה
באופן של אתערותא-דילעלא
שבאה על-ידי אתערותא-דילעלא
וכישרונות הנדרשים להתעורר באתערותא דליהא' מצד אביה,
ועל-דריך זה בדומה לשני האופנים האמורים שיש ביחס בין האב לבן

ביואר בדרך אפר

ונצלים' ביטוי שמודגש יותר את השicityות שלהם למקורם האלוקי, בשונה 1
 מ'נבראים' שהוא ביטוי שמודגש יותר את מציאותם, בוחינת אידך 2
אנפין, שבBOROTADILUMTA, וממש מחד אטערותא-דילעלא, הטעורה 3
 למטה עניין החיים (מבחן) 4
מבחן חיים, לפי ערך 5
האטערותא-דילעלא שעלי-ידי עבוזת האב 6
ואופן בהחאים עלרכה ומידה של 7
למטה, לפעים בהוספה, ולפעמים חס-ושלום 8
האטערותא-דילעלא ההטעורה 9
לhapek, בגרעון¹¹. אמן, ישנו עניין ואופן געללה 10
מלמטה שעלי-ידי עבוזת האדים 11
למטה, לפעים בהוספה, יותר בהמשכת החסד מלמעלה, שההמשכה 12
ולפעמים חס-ושלום להapek, 13
בגרעון¹¹ כלומר, המשכת החסד 14
חסוך, משם נמושך יותר ושלא לפי ערך 15
עבוזת האדים למטה 16
מגעת לשם תלויות במעשהיו של האדם, 17
כך שימושים גורמים ותוספות 18
ב להשפעת החסד, ואילו מעשים לא 19
טובים גורעים גירעון והפחחה 20
חסדו יתפרק, מאחר שההמשכה מעיצומות או רמדת 21
ב להשפעת החסד. אמן, ישנו 22
ענין ואופן געללה יותר 23
הARTHOTOGNIM אינו נוגע ואינו מגיע שם. וירובן 24
ב המשכה החסד האלוקי 25
מלמעלה ווירוחו למטה עד 26
או פונאי הנהגה. דהיינו, באשר הבן הוא בר של 27
 להשפעה על העולמות והנבראים 28
שההמשכה היא 29
הARTHOTOGNIM איזו מנהגה מסוירת בפי רצון האב 30
מעיצומות או רמדת חסדו 31
יתפרק, שהוא החסד עליו נאמר 32
"כי טוב חסוך", כנראה לעיל, 33
שמשם מכינה זו הנקרת החסד 34
העצמי נמושך יותר המשכה 35
והשפעה של החסד היא בירובי יותר 36
שתගורים נחתרים לאב, איזו מנהגה האב בפרק 37
שנית - משמשיע לו רב טוב מבלתי הפט ומבלתי 38
באופן געללה יותר ושלא לפי ערך 39
עבוזת האדים למטה שהרי זו 40
שתחיה ההמשכה והשפעה של החסד האלוקי מעיצומות או ר 41
מדת חסדו יתפרק עד למטה, מאחר שההמשכה הדרגה של החסד 42
העצמי מקיים בזה שמשעה הARTHOTOGNIM אינו נוגע ואינו מגיע 43
שם ואין מעשיהם כל השפעה על דרגה נעלית זו?

(11) במאמר הנ"ל: "במהר הנ"ל: "במהר ומשקל כפי מעשה התחווונים אם טוב ואם רע לגrouch האור או שיתוסף בהמשגה.. אם טובים מעשיהם ימשכו תוספת חסדים.. ואם.. מעשיהם אשר לא טובים יגרמו גרעון כו'".

לעוזה נפלאות גדולות לבדו

ביאור בדרכ אפר

47 הוא שהמשכת הלהשפעה מהALKות אל העולמות והנבראים כי א
 48 בשופי וברבי גדור ביטר, מוביל הבט על המעד ומצב
 49 כפי שהוא מצד מעשה התהותנים ומכל להתחשב כל במדת
 50 היבתוותא דתתא.

51 ד) וזה הפירוש הפנימי בפסוק

52 לעשה נפלאות גידות לדוד, בותסתה נז', נפלאות דיקא, בותסתה נז',
 53 הפסוק מדיך ואומר "נפלאות"
 54 שלמעלה מילא' לא
 55 תוספת נז', כי שמשיך ומבארא.
 56 ורבענו בזנה, דהגה, גם פאשר

57 הספשעה מלמעלה היא לפ' 58 מילא' גם מבחןית ריב חס', אלא שוגם השפעה
 59 ערך עבודת האדים ומהותה היא
 60 לפי מידת ההתוורות מצד האדם
 61 להתקבר לאקלות ולפי מדרינו
 62 בהבנה והשגה ולפי מעשי), גם או

63 הרי זה עדין ענן של פלא',
 64 וכלישן הכתוב בשורת הים "יעשה
 65 פלא'", לפ' שנוסף על
 66 הספשעה במדידה והגבלה
 67 מבחרנית חחד עולם', נמשכת
 68 בר בבד ומקביל גם השפעה
 69 שלמעלה ממדידה והגבלה -
 70 מבחרנית ריב חס' (בנץ' ריב

71 לשיל שהוא השפעה מבחינת איריך
 72 אונז' שלמעלה מהעולם האצלוות).
 73 אלא שוגם להשפעה
 74 שלמעלה ממדידה והגבלה
 75 פליה לփוחה מוסמימת
 76 בעבודת האדים והוא לעובדה
 77 האדם יש כוח ש מגעתו להגיעה
 78 ולגעה עד שיש הנאצלים
 79 בלבד ולא יותר, השפעה מדרגה
 80 שהיא שורש לנבראים מוגבלים הרו

81 סוף סוף יש בה הגבלה מסוימת וחיס
 82 מסומי למדינת הנבראים. ולמעלה
 83 מזה הוא הענן ד"לעשה
 84 נפלאות גידות לדוד', בותסתה
 85 "גפלאות" דיקא, בותסתה
 86 נז', שהוא מילושן נפלעל על

87 ידי אחרים, בשונה מפעולה שהאדם
 88 עשה בעצמו, שלשות זה מורה
 89 שההשפעה של האב לבן, במשל,
 90 וכן ההשפעה מלמעלה לנבראים
 91 שמעורה נתה רוח למעלה, בבמישל הבן שאינו שוגם הפלעל

92 היבנה והשגה והגגה כב' הרצון של האב המשפי, איז הסדר

ביאור בדרכ אפר

1 יש למעלת ביחס שבין הקדוש-ברוך-הוא והעלמות והנבראים שני
 2 אונז' בותסתה שונות. יש אונז' בותסתה מלמעלה עם האדם
 3 שגמיש ווור ונספע מלמעלה לפ' ערך ובהתאה לפ' עבדת
 4 האדם באחערות-אדלםתא, וכל שהחותערות מלמטה, מצד האדם,
 5 גדרה יותר, כך ההשפעה מלמעלה

6 גדרה יותר בזנה שהנאה ופעולה
 7 האדם 'אתערותה דתתא' מעוררת
 8 השפעה מלמעלה נכל' גם
 9 שנוסף על הלהשפעה לפ' ערך בותסתה
 10 מצד הבנתו והשגתו, מוסיפים ומשפעים לו
 11 והשגתו שהוא מוגבלת ומדהודה לפ' ב' אונז' שלמעלה ממדידה והגבלה, והגנה,
 12 מידת ההבנה וההשגה של האדם
 13 מקבל את השפע, מוסיפים
 14 ומשפעים לו גם השפעה נספת
 15 ב' אונז' שלמעלה ממדידה
 16 ורגבלה יותר ממה שמחייב,
 17 בכיכל, בגלל ההתוורות של האדם
 18 מלמטה, והגנה, שההשפעה
 19 מלמעלה למטה היא לא רק
 20 מבחןית חס' עולם' שהוא
 21 כאמור לעיל, מאור החסד אצליות,
 22 הבנה והשגה והגבהה כב' הרצון, איז הסדר
 23 כאמור לעיל, מאור החסד של
 24 בהינתן אריך אונז' שלמעלה מהআলো, אלא שוגם השפעה
 25 מהআলো, אלא שוגם השפעה
 26 זו עם היותה מלמעלה ממדידה והגבלה
 27 היא בערך הממדידה והגבלה
 28 יש לה יס למדת ההתוורות של
 29 מילא' לא תוספת נז'. ורבענו בזנה, דהגה,
 30 גם פאשר להשפעה מלמעלה היא לפ' ערך
 31 שפיעת עדין לשיש הנאצלים
 32 שפיעת עדין לשיש הנאצלים
 33 היא נובעת מדרגה כו באקלות והגבלה
 34 שמהווה מקור ושורש יישור לאנצלים,
 35 עלמות ונבראים מוגבלים.
 36 אך פשרואה המאליל יתברך
 37 שבאונז' בזנה הינו בהמשכה
 38 והשפעה שנקבעת וננדחת בהתאות
 39 לאותוות דתתא מצד הנבראים
 40 לא יומשך מאונקה מלמעלה
 41 למטה, לפ' שאין כמ' שהוא מלשון נפער, שלשות זה מורה
 42 בתהותנים לעורר השפע מצד
 43 מיעשיהם כי מצבם הוא שהם חסרי
 44 הבנה והשגה, והגגה הם היא לא כו
 45 שמעורה נתה רוח למעלה, בבמישל הבן שאינו שוגם של
 46 הבנה והשגה והגגה כב' הרצון של האב המשפי, איז הסדר

ביואר בדרך אפשר

42 הוא גם בענין "לעשה נפלאות גָּדוֹלֹת לְבָדוֹ", שוכנו הוא
 המשכה והשפעה של חסר בili גובל, מבואר לעיל בארכות, **שהבונגה**
 43 היא שענין זה יומשך באופן גליי במקש כל **השנה פולח**,
 44 שכלל שtagdal ההשפעה מלמעלה לפִי אופן הגנתם של
 45 בני ישראל בעבודתם באופן
 46 של הבונה והשגה כו',
 47 וכשהבונה והשגה והמעשים הם
 48 בדרגה גבוהה, השפע הוא בריבוי גדול
 49angi בינו שמייעים בני ישראל
 50 בעבודותם גם אם היא בדרגה גבוהה
 51 רק עד שרש הנאצלים,
 52 בחתמת 'מחיה חיים', דוגה
 53 שהיא מקורה ושורש ישר להשפעה
 54 חיים אין זה עדין עניין קענין
 55 שמייעים ומבקשיים בני
 56 ישראל אלא השיפה שלהם היא
 57 יותר מה, לבני גבול למורי. ועל-
 58 דרך הלשון שאמר רבנן
 59 טזון¹⁴: איך וויל זע
 60 גארניטט כו' איך וויל מער
 61 ניט או דיק אלין, איני רוצה
 62 שום דבר כו' אני רוצה אלא אותך
 63 בעצמך ולא שום מדרישה שאינה
 64 עצמהו ממש שענין
 65 שלמעלה מפל סדר
 66 השטלשות כו' של האור
 67 האלקי ברוגות מובלות. ובין
 68 שמאמר רבנן הקן הפ"ל
 69 שאנו רוצה אלא את הק"ה בעצמו
 70 הובא ב"שער מצות
 71 התקפה" מאת אדרמור' הצמה
 72 צדק. וענין זה לוידים
 73 חסידים בנוועג להתקבוננות
 74 שליהם בתפלה שלחים והרבו
 75 לא נשאר כסיפור על אדרמור' הקן
 76 בלבד, וועל-דים עליידי החסידים
 77 בענין הענין שמייעים ומבקשיים בני ישראל.

בכל, וועל-דים עליידי החסידים בענין הענין שמייעים ומבקשיים בני ישראל : איך וויל זע גארניטט כו' איך וויל מער
 ובקבילה אלא שמחה לא גובל,
 ולכן ההמ书画 וה להשפעה שלידה שמאמר רבנן הקן הפ"ל הובא ב"שער מצות התקפה", וענין זה לוידים
 41 חן בili גובל, הרי מוקן שבען חסידים בנוועג להתקבוננות שליהם, ועל-דים גמיש התקפה שליהם, ועל-דים גמיש הענין לשאר

ביואר בדרך אפשר

1 כאשר מצד מזבו ובהתאם להgentה ולמעשו נהאה שאינו ראוי לשפע, דווקא
 2 או משפיעים לו בשופי וברבוי גדוֹל ביטר.
 3 ומסים המכוב "לעשה נפלאות גדוֹלות לְבָדוֹ", שפרק זה
 4 שתהיה המשכה שאינה תלונה ואינה לפִי ערך עובדת
 5 האדם כלל, היא מבחינה כל-
 6 כך גבואה געלית געלית באלוקות **הבט על מעמדו ומצבו, משפיעים לו בשופי**
 7 שלמעלה מושרש הנאצלים, וברבוי גדוֹל ביטר. ומסים "לעשה נפלאות
 8 שזחו עניין לְבָדוֹ"¹² וכמובואר
 9 לעיל עניינה של מידת החסד העצמי.
 10 (ה) והנה מהמשך סדור ורצף **שאיתנה תלונה ואינה לפִי ערך עובדת האדם**
 11 **המאמר בביבל נון הצעיל** בצל, היא מבחינה שלמעלה מושרש הנאצלים,
 12 נראה שמאמר זה קשור עם "לְבָדוֹ".
 13 **שמיני-עצרת ושמחת-** (ה) והנה מהמשך **המאמר בביבל הצעיל**
 14 תורה¹³, שזחו גם הטעם הפנימי
 15 לכך שהתחלה **המאמר היא עצרת ושמחת-תורה**¹⁴, שזחו גם **שהתחלה בפסוק** "לעשה נפלאות גדוֹלות לְבָדוֹ", שפסוק זה הוא מפסוקי "אפה הראת"
 16 הוא מפסוקי "אפה הראת"¹¹ לְבָדוֹ", שפסוק זה הוא מפסוקי "אפה הראת"
 17 **שאומרים בשמיני-עצרת שאותם בשמחת-תורה ושמחת-תורה לפני**
 18 **ושמחת-תורה לפני**
 19 **ב"דקות" ואם כן אמר זה שיין**
 20 **לשמחת תורה.**
 21 **אמנם כשם שבעל ענייני שמחת-תורה הבונה**
 22 **היא שלאחרי-זה יומשכו בימי כל**
 23 **אמנם שם שבעל ענייני**
 24 **השנה כולה, ובօפן שגם במשך השנה תהיה**
 25 **shmihah-torah הבונה המתה והוא חללית שלהם היא שלאחרי**
 26 **זה לאחר שמי עצרת ושמחת** לקללות עניין השמחה דושמחה דושמחה (שנמ"שכת
 27 תורה יהלו יומשכו הענינים במשך כל השנה) **שהיא הפק עניין דהעלם**
 28 והחכמים הפנימיים של שמחת תורה
 29 ומהיה להם השפעה בעבודה ה' של
 30 **האדם בימי כל השנה כולה,**
 31 **ובօפן שגם במשך השנה**
 32 **ולא רק בשמחת תורה עצמה תהיה**
 33 **ההמ书画 כל גבול לא העלים במשך כל השנה כולה, שבעל שtagdal ההשפעה מלמעלה**
 34 **ובסתור וצמצום, בחתם במשחה עניין**
 35 **לקללות עניין השמחה** (שנמ"שכת
 36 **ושמחת-תורה** **שהיא הפק** במשחה
 37 **במשך כל השנה** שמייעים ומבקשיים בני ישראל.
 38 **הענין דהעלם ובסטור ומידה**
 39 **בניט או דיק אלין,** שזחו עניין שלמעלה מפל סדר ההשפעה מלמעלה
 40 ולכן ההמ书画 וה להשפעה שלידה שמאמר רבנן הקן הפ"ל הובא ב"שער מצות התקפה", וענין זה לוידים
 41 חן בili גובל, הרי מוקן שבען חסידים בנוועג להתקבוננות שליהם, ועל-דים גמיש הענין לשאר

(12) (וסים כ"ק אדרמור' שליט"א): עד כאן תוכן המאמר. (13) להעיר שבאי הכת"י שביהם נמצא מאמר זה (בין קבוצה
 מאמרי חדש תשרי) נרשם בכותורת המאמר "אסרו חג". ועפ"ז יומתק המבואר לקמן בפנים שענין זה ממש גם לאחר
 שמחת'ת, במשך כל השנה כולה (המו"). (14) סהמ"ץ לחצ"ץ שורש מוצאות התפילה פ"מ (דרמ"ץ קלח, סע"א) – נתמך
 ב"היום יום" ייח כסלו.

לעושה נפלאות גדולות לבדו

באיור בדרך אפר

ונקבה' דאצילות שגעשים נפשיות-גנשמה היהת הבאה
בשלווה אופנים, כדלהן לבראה-יצירה-עשיה, העולמות שלמטה
מעולם האצלות, מכובא רבקה וחדות, השורש הראשון של הנשמות
המתהות בעולמות בריאה יצירה ועשה – הוא ב"בלים" של עשר הספרות
העלונות שבאצלות המכונת "זעיר
אנפין" – פנים וערות, הינו גליוי
מצומצם). ובכל "כל" יש שלושה
ענינים הנקרים גם יראש, תוך
(אםצע) ורוף: העלין יותר הוא זה
המשיר את הספירה לשפירה שלמעלה
מננה, האמצעי הוא תוכנה של ספירה
זו עצמה, והתחנן הוא זה המשיך
אותה אל הספירה שלמטה ממנה.
וכיוון שכל "כל" של עשר הספרות
נחלק לשולש, למנשה יש שלושים
כלים, שבעהם ועל-ידם הוא
הממשכת והשפיעה מסדו שמא
עצמו הוא לעלוה מעולמות בעולם
(על-דרך קאמור לעיל
שהההמשכה של שמחת תורה
שמנגד עצמה היא ביל גבול קיא
במישך כל השנה כולה).
ר' בן תהיה לנו",
שה"נפלאות גדולות לבדו" עם
הירום לעלה מעולמות לגמרי
יומשכו לעולם, עד לעולם
הזה הגשמי והחמרי, למיטה
מעשרה טפחים, ובאופן
גלויל, בחסדים הגלויים, בבני
בנס כי חיים, בריאות ומזוני
מוני, פרנסה רווחה ובכל אלה,
בריווח וברוחבה.

לעולם הזה הגשמי והחמרי, למיטה
מעשרה טפחים, ובאופן גלויל,
הgaloyim, בבני חי ומזוני רווחה.

באיור בדרך אפר

נمشך הענן לשאר בני ישראל - מוקח מזה ש"שמץ
מן-הו" לפחת מהו מדורייה זו שיק לכל אחד ואחד, וענין זה
צורך ליתן לו תוספת חיota בעבורתו, לפועל הענן
ד"לעשה נפלאות גדולות לבדו", הינו, שעבורתו בענין
ד"לעשה", עושין רצונו של
מקום¹⁵, עבודה ה' של בהתאם
לכל אחד ואחד, וענין זה צריך ליתן לו תוספת
שיום שך להיות "עשה פלא"¹⁶
חיות בעבורתו, לפועל הענן ד"לעשה נפלאות
וישך ווישע ממידת החסד שיש לה
גידלות לבדו", הינו, שעבורתו בענין ד"לעשה",
שיוכנות לנצלים נוראים, אלא
שיום שך גם הענן רצונו של מקום¹⁵, תהיה לא רק באופן
ד"נפלאות", המשכה מהחсад
עצמיה שלמעלה מנבראים לגמרי ולא
הענן ד"נפלאות", ולא רק "נפלאות" סתם,
ראק "נפלאות" סתם, אלא גם
אליא גם "נפלאות" גידלות, במשך כל השנה
פולה.

ויש לקשר זה עם תורה ריש לקשר זה עם תורה הבעל-שם-טוב
הבעל-שם-טוב שאמביה¹⁷ שאמביה¹⁸ כבוד-קדושת מורי-רחמי¹⁹
כבוד-קדושת מורי-רחמי²⁰ אדרמו"ר²¹ על הפסוק "לעשה נפלאות גידלות
אדומו"ר²² על הפסוק²³ לדבו כי לעולם חסדו", שבל מה שתקודש
"לעשה נפלאות גידלות לבדו", שבל מה בunganini העולם) הוא (לא
בי לעולם חסדו", שבל מה ר' בן פלא", אלא) "נפלאות גידלות לבדו", ועד
שהקדוש ברוך הוא עוזה²⁴ (גם בunganini העולם וכיל-שנין²⁵ שגוזל הפלאתם של ה"נפלאות" הוא רק
בעניינים רוחניים הנעלמים²⁶ ("לבדו", אלא)²⁷ הכתוב "בי לעולם חסדו", כי" (בגמתריא) הם
הוא (לא רק פלא", אלא)²⁸ הכתוב "בי לעולם חסדו", כי" (בגמתריא) הם
"נפלאות גידלות לבדו", ועד²⁹ ל' כלים דיעיר-אנפין ונקבא' דאצלות
שגוזל הפלאתם של ה"נפלאות" הוא רק ("לבדו")³⁰ יודע אוטם ואילו הנבראים אין
בכוום לדעת ולהכיר את גודל ועוצם³¹ בפלא.³²
המשיך הכתוב "בי לעולם³³ ומשיך הבעל-שם-טוב לבר
שזה" נפלאות גדולות לבדו" יומשכו לעולם, עד³⁴
לעולם הזה הגשמי והחמרי, למיטה³⁵ ה"נפלאות" הוא רק ("לבדו")³⁶
הmeshich הכתוב "בי לעולם³⁷ כל השנה כולה). ר' בן תהיה לנו",
ל' כלים דיעיר-אנפין³⁸

15) ברכות לה, ב. וראה לקו"ת ברכה צט, ג. 16) סה"מ חש"ד ע' 49.

המשך ביאור למסכת בא מציאו ליום שיש עמוד

7 ביה – להחזיק בנכסים ולומר שהליך נפלן.
8 אמר ר' בא שמע פיניה – יש למלוד, מדבר הונא שאמר שאין מוריין
9 קרוב לנכס קטן, אבל אדם רחוק מוריין לנכסי קטן, שאין
10 מחייבן – אין מועלת חזות שלוש שנים שמוחזק אדם בנכסי קטן
11 להוכיח שנקנה ממנו והוא שלן,

1 אחוי מאב של הקטן, בין שיש לחושש שהוא טען אדם זה שנכסי
2 הללו נפלן בחלקו של אחוי מאמו שירש אותו מאביו ביחד עם
3 אותו קטן, ועה לחלקו באנו.
4 הדרין השני שאמר רב הונא, ולא קרוב לבקש קפטן, הטעם הוא,
5 דברין ולא טה, כלומר, שהקטן אינו יודע מהו בקרוב זה
6 שהחזיק, בין שאין יודע שהוא שלה, אני – יבוא הקרוב לאחוי